

то гласна пріима отъ прѣди си единъ елифъ като: **اوت** *от*, (трева); а кога въ срѣдѣтъ на рѣчитѣ ся изрича като гласна, пріима твърдитѣ гласове *о* *у* и мягкитѣ *ю* *іу*, и за да отличавать тія гласове, употреблявать тыя бѣлѣзи $\frac{av}{av}$ на пр: *о*==**و** *у*==**و** *ю*==**و** *іу*==**و**: като **قول** *кол* [мишница], **قول** *кул* [слуга], **سوز** *сюз* [дума], **سوز** *сіуз* [който пали и гори], нѣ тыя бѣлѣзи въ писменныятъ языкъ ся изхвърлятъ.

ه *хе* Тая буква служи и за съгласнѣ и гласнѣ, като съгласна произноси ся почти легко като Французската **h aspirè** на пр: **هر** *хер* [всякой], **هز** *хунер* (дарба, искусство); а като гласна въ срѣдѣ и на край рѣчитѣ ся като *а* твърдо или *е* мекко, спорядѣ съгласната буква, която е прѣди нея, като: **هقه** *шюкка* (письмо), **هده** *бенде* (рабъ); а въ края на рѣчитѣ кога има отгорѣ си двѣ нокты, тя тогава показва женскыятъ родъ на Арабскытѣ рѣчи: въ Турскы изрѣченія тая буква ся пише безъ двѣтѣ нокты, или като разлято **ت** като: **قوت** *кувет* (сила).

ی *е* Тая буква въ края и всрѣдѣ рѣчитѣ произноси ся като гласна или мекко като *и*, или твърдо като *л*, спорядѣ буквѣтъ, която е прѣди нея, напр: